

عنوان مقاله:

اجرت المثل کار زوجه در حقوق افغانستان و میزان کارایی قوانین جهت دستیابی به آن

محل انتشار:

دوفصلنامه فقه و حقوق خانواده، دوره 26، شماره 74 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

عبدالخالق شفق - دانشجوی دکتری مطالعات زنان، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

سیدمهدی میرداداشی - استادیار گروه حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم، قم، ایران

اعظم خوش صورت موفق - استادیار گروه مطالعات زنان، دانشکده زن و خانواده، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

خلاصه مقاله:

اجرت المثل کارهای زوجه در منزل، به عنوان یکی از حقوق مالی وی در قوانین افغانستان به رسمیت شناخته شده و طبق شرایط خاصی قابل مطالبه است. این پژوهش با روش توصیفی تحلیلی به بررسی مفهوم، مبانی حقوقی، شرایط و ضمانت اجرای اجرت المثل زوجه در منزل می پردازد و نتیجه می گیرد که برخی از شرایط آن، مانند شرط «دستور» زوج و «عدم قصد تبرع»، به نحوی اند که اثبات آن با توجه به ویژگی های خاص زندگی مشترک، با دشواری های زیادی مواجه است و عملاً منجر به محرومیت زنان از این حق می شود که جهت ایجاد سهولت در این خصوص، پیشنهاد جایگزین نیز ارائه شده است. افزون بر این، براساس قانون « احوال شخصیه اهل تشیع»، اجرت المثل از حیث زمانی، فقط «بعد» از طلاق یا فوت زوج قابل مطالبه دانسته شده است؛ درحالی که این محدودیت با قواعد و مبانی فقهی و حقوقی قابل دفاع و پشتیبانی نیست و نیازمند بازنگری و اصلاح به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

حقوق افغانستان، اجرت المثل کارهای زوجه در منزل، احوال شخصیه اهل تشیع، قصد تبرع، شرط ضمنی عرفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1598601>

